

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/316/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114213221
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114213221.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Olgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa H. P., spol. s.r.o., so sídlom O., B. XXX/XX, C. XXXXXXXX, zastúpeného L.. C. K., advokátkou, so sídlom V., K. XX proti odporkyni C. K., bytom Y. O. X., U. XXX, o zaplatenie 143,58 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. januára 2015, č.k. 21C/222/2014-27, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. návrh zamietol. Vo výroku II. rozhodol o náhrade trov konania tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe zmluvy o úvere právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni na jej požiadanie peňažné prostriedky a odporkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť zvýšené o dohodnuté úroky v pravidelných mesačných splátkach. Zmluva spíňa náležitosti zmluvy o úvere definované v § 497 Obchodného zákonníka a záväzkový vzťah medzi účastníkmi je teda vzťahom zo zmluvy o úvere podľa § 497 a nasledujúcich Obch. zák., ktorý predstavuje tzv. absolútny obchod. Napriek uvedenému je nutné vec posúdiť i podľa ustanovení spotrebiteľského práva. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Posudzovaný právny vzťah túto charakteristiku spíňa, pretože zmluva o úvere bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností Obchodné podmienky, ktoré odporkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a odporkyňa v čase uzavretia zmluvy nekonal v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpísal ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka., nakoľko ide o štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi veriteľom ako dodávateľom a odporcom ako spotrebiteľom. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ s odporkyňou uzavreli zmluvu o úvere, ktorú svojou povahou a charakterom zmluvných strán možno považovať za spotrebiteľskú. Zároveň mal súd za preukázané, že odporkyňa ako dlžník si neplnila svoje povinnosti splácať poskytnutý úver tak, ako bolo dohodnuté. Z pohľadu vyššie uvedeného bol nárok navrhovateľa uplatnený dôvodne, súd však mal povinnosť aj bez vznesenej námietky premlčania prihliadať na to, či uplatnený nárok premlčaný je, či nie je. Mimoriadna splatnosť úveru nastala dňom 15.02.2011, návrh bol

podaný 11.06.2014, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Prvý krát mohol navrhovateľ uplatniť svoj nárok na súde dňom 16.02.2011. Nemožno teda konštatovať, že navrhovateľ si uplatnil svoj nárok včas, teda v trojročnej premlčacej lehote, ktorú bolo v tomto prípade potrebné aplikovať. Preto bol návrh zamietnutý. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565 občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, §2, § 3 ods. 1,2 zák. č. 258/2001 Z. z. , § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci plný úspech, súd mu prizná náhradu trov konania. Odporkyňa bola úspešnou účastníčkou, pretože jej žiadne trovy nevznikli, súd jej ich nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol ho zmeniť tak, že odvolací súd jeho návrhu vyhovie, resp. zrušíť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, keď súd prvého stupňa nesprávne žalobu zamietol z dôvodu premlčania. Dôvodil, že v danom prípade nastala splatnosť ku dňu 15.02.2011. Vzhľadom na to, že právny vzťah bol do účinnosti novely č. 102/2014 Z. z. ,v ktorom bol zmenený aj Občiansky zákonník, posudzovaný podľa noriem Obchodného zákonníka, premlčacia doba platila v zmysle Obchodného zákonníka, a teda bola 4 roky. Poukázal na to, že táto novela, ktorou bol zmenený § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nadobudla účinnosť dňa 13. júna 2014. Uviedol, že žalobný návrh bol na súd podaný dňa 11.06.2014 (pred účinnosťou novely), teda bol podaný včas. Zároveň navrhol, aby súd pripustil v zmysle § 92 ods. 3 O.s.p. zmenu účastníka na strane navrhovateľa tak, že namiesto doterajšieho navrhovateľa Y. financial consulting, s.r.o., so sídlom Z., U. C. IXX, vstúpil ako navrhovateľ H. P., spol. s.r.o. so sídlom O., B.Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Odvolací súd na základe vyššie uvedeného návrhu uznesením zo dňa 21.01.2016 č.k. 4Co/316/2015-43 pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho navrhovateľa Y. I. vstúpila obchodná spoločnosť H. P., spol. s.r.o., so sídlom O. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.02.2016. Na základe toho odvolací súd ako s navrhovateľom konal s obchodnou spoločnosťou H. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je opodstatnené z nasledovných dôvodov:

Po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny , preto v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. sa zotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, v celom rozsahu naň poukazuje a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva:

I keď je už dlhšiu dobu ustálená súdna prax pri posudzovaní právnych vzťahov vyplývajúcich z úverových a podobných zmlúv, uzavretých medzi dodávateľom a spotrebiteľom podľa Obchodného zákonníka, ešte stále je nejednotná prax súdov pri posudzovaní týchto právnych vzťahov v otázke premlčania. Novela Občianskeho zákonníka, vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. v znení zákona č. 151/2014 Z. z. v bode 1. v § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka pripojila vetu: "Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva". Tento bod citovaného zákona nadobúda účinnosť až od 01.04.2015, no i napriek tomu je odvolací súd toho názoru, že už teraz dáva odpoveď na zjednotenie súdnej praxe v otázke premlčanie pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka aj pred účinnosťou tejto novely. Z dôvodovej správy k zákonu č. 102/2014 Z. z. vyplýva, "že na zmluvy uzatvárané spotrebiteľmi, t. j. spotrebiteľské aj obchodné zmluvy, sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. Znamená to, že ak si zmluvné strany písomne dohodli v zmysle § 262 Obchodného zákonníka, že sa ich vzťah bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to bude inak. Rovnako to bude platiť aj pre tzv. absolútne obchody, upravené v § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. Ak sa uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka, keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená, tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník". Uvedené teda znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku (§ 101), teda trojročnú premlčaciu dobu. A takto podľa Občianskeho zákonníka bolo treba aj v danej veci posudzovať otázku premlčania, nakoľko aj keď medzi účastníkmi bola uzavretá úverová zmluva podľa Obchodného zákonníka, išlo o spotrebiteľskú zmluvu.

Odvolací súd teda konštatuje, že uzavretý zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou na základe zmluvy o kreditnej karte zo dňa 22.08.2007 posúdiť ako spotrebiteľský vzťah. Nakoľko odporkyňa neplnila riadne svoje povinnosti, právny predchodca navrhovateľa, tak ako uviedol navrhovateľ v žalobe, odstúpil od zmluvy ku dňu 31.01.2011. Na základe uvedeného je odvolací súd toho názoru, že nárok navrhovateľa je v celom rozsahu premlčaný v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je premlčacia doba trojročná. Mimoriadna splatnosť úveru 15.02.2011 potom začala plynúť navrhovateľovi premlčacia doba na uplatnenie peňažného nároku voči odporcovi v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka a uplynula dňom 16.02.2014. Navrhovateľ uplatnil svoj nárok voči odporkyni žalobou na súde dňa 11.06.2014. Nárok navrhovateľa je preto v celom rozsahu premlčaný. Odvolací súd bol povinný k premlčaniu prihliadnuť z úradnej povinnosti, vzhľadom na novelu zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vykonanú zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014 v čl. VIII., podľa ktorej v zmysle § 5b orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Ide o ustanovenie, ktoré ukladá povinnosť najmä súdom (ex off) skúmať, či v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami nedošlo k premlčaniu. Vzhľadom k tomu, že táto novela zákona o ochrane spotrebiteľa nemá prechodné ustanovenia, má súd povinnosť prihliadnuť k premlčaniu ex off pri všetkých sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv v čase svojho rozhodovania.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si ju neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.